proLékaře.cz | 15.2.2026

Zemřel doc. MUDr. Jiří Bittner, CSc. (16. 4. 1930 – 16. 10. 2017)

ČESKÁ STOMATOLOGIE
ročník 117,
2017, 4,
s. 77

Českou stomatologii postihla velká ztráta v podobě úmrtí doc. MUDr. Jiřího Bittnera, CSc., emeritního přednosty Stomatologické kliniky LF UK a FN v Hradci Králové a proděkana tamní lékařské fakulty, který zemřel 16. 10. 2017 ve věku 87 let.

Docent Bittner se narodil v Bystrém u Poličky, vyrůstal a studoval v Praze. „Umístěnku“ však dostal do Dvora Králové nad Labem, kde se během dvou let svého působení stal okresním stomatologem. Na výzvu tehdejšího přednosty královéhradecké stomatologické kliniky L. Sazamy začal pracovat v roce 1959 v Hradci Králové, do něhož posléze s rodinou natrvalo přesídlil. Roku 1965 obhájil kandidátskou práci, habilitoval v roce 1969, docentura mu však byla přiznána v důsledku jeho kritických postojů k tehdejšímu společenskému dění až po jedenácti letech. Na dobu sedmi let se stal prvním „polistopadovým“ přednostou stomatologické kliniky, celkem osm let byl proděkanem LF UK v Hradci Králové.

Po celý svůj profesní život zahrnující téměř 60 let se věnoval stomatologii, v jejíž vybraných odvětvích, zejména ve fixní protetice a gnatologii, se stal všeobecně uznávanou kapacitou. Velkou výhodu mu v tomto ohledu skýtalo jeho výtvarné nadání. Kromě několika desítek původních odborných prací sepsal a ilustroval třicítku monografií, učebnic a skript. Mnohé tituly představovaly první domácí ucelené informace o dané problematice. Stal se ve svém oboru autoritou, k níž se dodnes hlásí mnoho jeho žáků z České a Slovenské republiky. Po více než čtvrt století byl aktivním členem České stomatologické společnosti, předsedou její protetické sekce, byl jmenován jejím čestným členem. Řadu let byl vedoucím redaktorem časopisu Praktické zubní lékařství. Stal se nositelem titulu Osobnost české stomatologie, dostalo se mu i mnoha dalších akademických a odborných poct. Jeho výuka byla vždy precizní jak po stránce obsahové, tak po stránce formální. Odmítal používat profesní slang, tvořil české názvosloví pro u nás dosud nepoužívané třídy materiálů, pracovní postupy a úkony. Svůj výklad provázel – díky svému mimořádnému výtvarnému nadání – dokonalými nákresy. Byl laskavým a mírným examinátorem, objektivním a chápavým přednostou, který stál v čele kliniky v těžkých dobách chaotické privatizace zdravotnictví, spojených s odchodem většiny zkušených klinických pracovníků do vlastních praxí.

Docent Bittner byl ženatý, měl dva syny, z nichž jeden předčasně zemřel v důsledku nevyléčitelné choroby, což zdravotně poznamenalo zejména jeho manželku, jíž pak byl do konce jejího života největší oporou. Jeho životními láskami a snad i útěchou v těžkých okamžicích byly vedle práce a rodiny s řadou vnoučat a pravnoučat jeho ušlechtilé záliby, zejména moderní jazzová hudba a snad ještě více moderní výtvarné umění, zejména české, jejichž byl velkým obdivovatelem a propagátorem. S láskou vždy vzpomínal na svoje již nežijící učitele a nejbližší spolupracovníky.

V posledních letech života jej začalo zrazovat zdraví. Bojoval statečně s řadou vážných chorob, které jej postupně ochuzovaly o možnosti plného kontaktu s okolním světem, na který byl zvyklý. O svých neduzích se však vyjadřoval rezervovaně a s nadhledem. Stěžoval-li si, pak vždy jen velmi decentně. Vítal přitom vlídně každého, kdo mu přinášel zprávy o odborném a kulturním dění kolem nás, jehož už se sám účastnit nemohl.

Docent MUDr. J. Bittner, CSc., se stal všeobecně respektovanou osobností a jedním ze zakladatelů moderní české stomatologie, na dlouhou dobu její skutečnou žijící legendou. Ve chvílích, kdy právě neplnil roli uctívaného lékaře, učitele, examinátora, předsedy odborné společnosti, oponenta či proděkana, zvláště když se ocitnul ve společenství lidí podobného smýšlení a zálib, byl člověkem velice přátelským a společenským, který nepohrdnul žádnou dobrou zábavou. Vždy však zůstával člověkem vybraného, noblesního charakteru a chování.

Čest jeho památce!

Spolupracovníci ze Stomatologické kliniky LF UK a FN v Hradci Králové